

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 510/2016
11.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене М.В., због кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене М.В., адв. М.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 11К 1661/13 од 14.08.2015. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж1 27/16 од 27.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 11.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене М.В., адв. М.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 11К 1661/13 од 14.08.2015. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж1 27/16 од 27.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 11К 1661/13 од 14.08.2015. године, окривљена М.В. оглашена је кривом због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и 2 месеца и новчана казна у износу од 200.000,00 динара и кривичног дела издавање чека и коришћење платних картица без покрића из члана 228. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и осуђена на јединствену казну затвора у трајању од 2-две године, коју ће издржати по правноснажности пресуде и на јединствену новчану казну у износу од 200.000,00 (двестахиљада) динара коју је дужна да плати у року од 15 дана након правноснажности пресуде, а уколико окривљена новчану казну не плати у остављеном року иста ће се заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен 1 дан затвора.

У изречену казну затвора окривљеној се урачунава и време проведено у притвору од 01.03.2012. године до 12.04.2012. године.

Окривљена је обавезана да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 19.892,00 динара и на име паушала износ од 7.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Обавезана је окривљена да оштећеној „К. А. Б. С.“ на име трошкова кривичног поступка плати износ од 168.184,64 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, као и на име одштетног захтева износ од 293.272,79 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а за вишак имовинскоправног захтева у погледу тражене камате оштећена „К. А. Б.“ се упућује на парницу.

Према окривљеној је изречена и мера безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела ближе наведених у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 12Кж1 27/16 од 27.01.2016. године одбијене су као неосноване жалбе окривљене М.В. и њеног браниоца, а пресуда Основног суда у Нишу 11К 1661/13 од 14.08.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљене М.В., адв. М.Ј., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде преиначи и окривљену ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене М.В., адв. М.Ј., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Захтевом за заштиту законитости бранилац окривљене М.В., адв. М.Ј., истиче да је првостепени и другостепени суд доношењем правноснажних

пресуда учинио повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, тј. наводи да у радњама окривљене нема елемената кривичног дела, с тим што не наводи о којим елементима кривичног дела се ради, а по наводима захтева то произилази из исказа сведока-оштећених чији су искази цењени у току поступка, дакле оспорава се чињенично стање утврђено у правноснажним пресудама.

Такође у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљене, правноснажне пресуде оспорава и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, тј. да се правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама овог закона не могу заснивати, али се при томе не наводи о ком се доказу у конкретном случају ради, већ се указује да докази нису на „правилан и тачан начин утврђени“.

Дакле, у поднетом захтеву само су формално означене повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП због којих повреда је подношење захтева дозвољено, док се у суштини указује на погрешно утврђено чињенично стање и оцену доказа од стране првостепеног и другостепеног суда, из којих разлога сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Осталим наводима у захтеву за заштиту законитости се указује да је правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, као и да су дати разлози у пресудама противречни (контрадикторни), што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а које повреде не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљене М.В., адв. М.Ј., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.